

R-2003/0590

Stockholm den 20 augusti 2003

Till Finansdepartementet

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 26 maj 2003 beretts tillfälle att avge yttrande över Finansinspektionens rapport av den 30 januari 2003 om "Stärkt skydd för trafikskadade" (Fi2003/822). Med anledning härav anför Advokatsamfundet följande.

Inledningsvis framhåller Advokatsamfundet att samfundet till alla delar vidhåller de synpunkter som framförts i remissvar på Finansinspektionens rapport "Försäkringsbolagen och de trafikskadade" (1998:6). Många av de frågeställningar och synpunkter som är berörda i Finansinspektionens senaste rapport är identiska med de frågeställningar som berörts i den förra rapporten (1998:6).

Sammanfattning

1.

Advokatsamfundet tillstyrker Finansinspektionens förslag att trafikförsäkringsbolagen skall ha regressrätt när det gäller ersättning för skador i trafiken som kan utgöra arbets-skador.

2.

Advokatsamfundet tillstyrker Finansinspektionens förslag vad avser kvalitetssäkring och utbildningsinsatser för försäkringsbolagens medicinska rådgivare.

Överväganden

1.

Det finns hos försäkringsbolagen idag ingen enhetlig praxis när det gäller att reglera inkomstförluster i avvaktan på försäkringskassans beslut i arbetsskadelivränteärenden. Ett

av de största försäkringsbolagen har valt att träffa särskilda avtal med den trafikskadade innebärande att den trafikskadade förbinder sig att till försäkringsbolaget återbetala den inkomstförlustersättning som försäkringsbolaget utbetalat a conto, i avvaktan på försäkringskassans arbetsskadelivräntebeslut. Detta när försäkringskassans beslut är fattat och ett ofta substantiellt belopp utbetalats avseende inkomstförlust för förfluten tid. Flertalet försäkringsbolag väljer att inte betala något a conto överhuvudtaget vilket ibland, för trafikskadade som lever på marginalen, får katastrofala följder. I flera fall har den trafikskadade hamnat på obestånd, medföljande privatekonomiskt mycket stora bekymmer.

Att den trafikskadade skall "försättas i samma situation som om skadan inte inträffat" är i dessa fall en utopi. Med hänsyn till de högst genomgripande konsekvenser som dessa inkomstförluster innebär för den enskilde personen och mot bakgrund av försäkringskassornas ofta fleråriga handläggningstider är förslaget om regressrätt för försäkringsbolagen mycket angeläget.

2.

Ombud för trafikskadade har ofta en mycket svår pedagogisk uppgift när det gäller att för klienten förklara att klientens husläkare inte har rätt att procentuellt kvantifiera den medicinska funktionsnedsättningen utan att denna bedömning endast kan göras av den av försäkringsbolaget anlitate och arvoderade sakkunnigläkaren. Advokatsamfundet anser att flertalet sakkunnigläkare besitter stor erfarenhet och goda kunskaper inom sina respektive specialistområden men alltför ofta är utlåtandena knapphändiga och ofta saknas närmare redogörelse och motiv för sakkunnigläkarens bedömning, framförallt i sambandsfrågor. Det är angeläget att kvalitetssäkringen innebär att sakkunnigläkarna motiverar sina bedömningar och anger, skriftligen, på vilken medicinsk utredning som bedömningen vilar.

Advokatsamfundet anser att i vissa komplexa skador, såsom exempelvis whiplash-skador, bör den medicinska bedömningen underställas såväl ortoped som neurolog och kanske även psykolog. Det är angeläget att få skadan belyst ur flera olika specialisters perspektiv. Detta särskilt mot bakgrund av den trafikskadades högst begränsade ekonomiska utredningsresurser vid en tvist om samband och rättslig prövning härav. Advokatsamfundet har i olika sammanhang med försäkringsbolagen tagit upp den rättssäkerhetsproblematik som är följden av det mycket begränsade rättsskyddet. Den trafikskadades kostnader för anlitage av olika medicinska experter vid ett rättsligt förfarande förbrukar ofta större delen av rättsskyddet redan i första instans. Detta är ett skäl till att den medicinska utredningen bör vara komplett, välgrundad och väl motiverad redan innan eventuell tvist uppstår, exempelvis i sambandsfrågan.

Advokatsamfundet inser inte nyttan av att Trafikskadenämnden skulle bli ett renodlat överprövningsorgan. Advokatsamfundet delar inte heller Finansinspektionens bedömning att det inte finns skäl att stärka de medicinska rådgivarnas oberoende. Det är ur beroendeställningsperspektivet otillfredsställande att den medicinske specialist som skall fatta ett för den trafikskadade kanske livsavgörande beslut i en sambandsfråga är anlita och arvo-

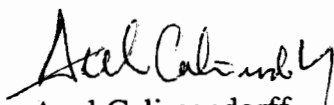
SVERIGES ADVOKATSAMFUND

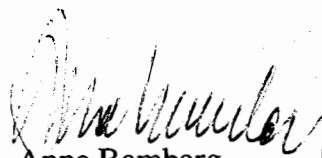
derad av försäkringsbolaget. Advokatsamfundet anser att man bör studera och analysera hur man exempelvis organiserat sakkunnigläkarverksamheten i Finland där ett fristående och ej direkt till respektive försäkringsbolag knutet utredningsinstitut inrättats – förvisso indirekt betalt av försäkringsbolagen.

Advokatsamfundet tillstyrker förslaget att de medicinska rådgivarna skall ställas under Socialstyrelsens tillsyn.

Advokatsamfundet ansluter sig till Finansinspektionens överväganden om att utbildning och andra kompetenskrav på medicinska rådgivare borde fastställas i skriftliga riktlinjer. Inom ramen för dessa kompetenshöjande åtgärder bör övervägas en utökad utbildning i frågor rörande de juridiska beviskraven i medicinska sambandsfrågor. Advokatsamfundet har uppmärksammat på att flera intygsskrivande sakkunnigläkare inte har klart för sig vilka beviskrav som juridiskt gäller i medicinska sambandsfrågor och kanske framförallt då flera konkurrerande skadeorsaker kan föreligga.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Axel Calissendorff

Anne Ramberg